

[Pia Gjellerup]

Vi kan se, at der inden for de forskellige områder af den finansielle sektor har været lidt forskelligt grundlag for krisen, eller hvad vi skal kalde den tilstand, som den finansielle sektor har befundet sig i igennem de senere år.

For realkreditinstitutternes vedkommende har der været tale om en omstilling fra overophedning, fra højrente og højinflations. Og det har ført til, som det også er blevet nævnt her tidligere i dag, en form for volumensyge, der gav et meget voldsomt bagslag, da vi nåede til, at den økonomiske situation blev kølnet væsentligt, og at både renten og navnlig inflationen faldt voldsomt.

Der har været en nogenlunde parallel udvikling inden for pengeinstitutverdenen – dér har den ikke været helt så afhængig af ejendomsmarkedet, og derfor er tilbageslaget kommet noget senere og, kan man måske sige, med lidt mindre kraft, men alligevel også ganske afgørende i relation til pengeinstitutternes mulighed for at agere forretningsmæssigt og fornuftigt.

Forsikringssselskaberne er ikke i samme grad som realkreditinstitutterne og pengeinstitutterne påvirket af gangen i økonomien i samfundet. Desværre har vi set forsikringssselskaberne være ude i nogle kriser, som ikke nødvendigvis er betinget af samfundsøkonomiens svingninger, men snarere af, at man også har haft en vældig lyst til at spekulere, og hvor man bestemt ikke har været så dygtig til det.

Her i Folketinget har vi igennem de senere år ændret lovgrundlaget for de finansielle virksomheders ageren. Vi har ændret de centrale love inden for alle områderne, og vi har også – og det har også været noget, der delvis har af født og i hvert fald påvirket grundlaget – set en international konkurrencesituation ændre sig ganske afgørende, og både for lovgrundlaget og den internationale konkurrence har der samlet set været tale om en ganske væsentlig deregulering.

Vi har set inden for alle områder de store fusioners tid, og vi har set den tid afløst af, hvad vi vel nu har: den sunde eftertankes tid. Vi har oplevet – for at sige det med et kendt ordsprog: »Brændt barn skyr ilden« – at de store tab, man har pådraget sig rundt omkring i den finansielle sektor, har gjort det svært at låne ud og dermed gjort det svært for den en-

kelte dansker eller den enkelte virksomhed at komme til at låne også til fornuftige investeringer.

I Socialdemokratiet har vi set med meget stor alvor på den onde spiral for samfundet, som derved er sat i gang.

Jeg har nævnt ændringerne i det centrale lovgrundlag, men skal derefter selvfølgelig også nævne ændringer, der er sket på andre områder:

Tilsynsfunktioner og tilsynets grundlag er strammet og effektiviseret løbende i forbindelse med de forskellige sager, vi har set. Ansvarsgrundlaget er skærpet, senest i forbindelse med ændringen af selskabslovgivningen her i december måned sidste år. Og vi har stående på næste folketingsårs dagsorden ændringer i forhold til revisorer, hvor der er en kommission i gang med arbejdet, som vi venter at få svar fra i august måned, således at vi kan gå i gang med lovgivning inden begyndelsen af næste år.

Vi er også i gang med – det har vi faktisk på Folketingets bord i øjeblikket – ændringer, der betyder en del for den finansielle sektor som sådan i Danmark, nemlig ændringer i de vilkår, hvorpå man omsætter. Vi har ændringer i forhold til fondsbørslovgivningen, afskaffelse af kapitaltilførselsafgiften og halvering af aktieafgiften. Dermed vil der også blive givet et bidrag fra lovgivningsmagtens side til, at den finansielle sektor får nogle bedre vilkår at agere på i den internationale konkurrence.

Ud over at sørge for, at lovgivningen til staidighed følger med udviklingen, og være med til at skabe en gunstig udvikling og modvirke en dårlig udvikling er det også nødvendigt at kontrollere overholdelsen af lovgivningen, herunder selskabslovgivningen og årsregnskabsloven. Vi fik for nylig en stikprøveundersøgelse fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, der viste, at der var ganske overordentlig mange fejl og mangler i regnskaberne. Det skulle give anledning til reaktioner i retning af, hvad Folketinget, regeringen og forvaltningen har at gøre, nemlig en øget information og vejledning og en langt mere effektiv kontrol. Vi kan have en nok så god lovgivning – hvis der ikke er en indsats for at få den overholdt, er det hele ikke meget værd.

I forbindelse med krisen i den finansielle sektor og de overdragelser, der er fulgt i køl-